

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Elena Covalenco,

Judecătorii - Liliana Catan, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatfi Andrei, avocatul Gligor V. în interesele succesorului victimei și avocatul Balan Ion în numele inculpatului Țarlungă Valentin, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 21 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Țarlungă Valentin Ion, născut la 14 noiembrie 1978, originar și domiciliat în s.Țaul, r-nul Dondușeni.

Termenul examinării cauzei:

1. 03.09.2010 - 21.11.2011 - prima instanță,
2. 23.12.2011 - 06.04.2012, 31.10.2012 - 30.04.2014 - instanța de apel,
3. 08.06.2012 - 09.10.2012, 28.07.2014 - 05.11.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 21 noiembrie 2011, Țarlungă Valentin a fost condamnat în baza art.149 alin.(1) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Țarlungă Valentin, la 22 iulie 2010, aproximativ la ora 16.30, exercitînd atribuțiile de preot de serviciu în parohiile r-nului Rîșcani, a fost încadrat în efectuarea procesului de botez creștin-ortodox a copilului Gaidău Laurențiu, născut la 08 iunie 2010. În cadrul procesiunii de botez, acesta, acționînd cu neglijență, a scufundat de trei ori corpul copilului cu fața în jos în apa din cristelniță într-un mod, care a lipsit copilul de posibilitatea și necesitatea vitală de a respira între scufundările respective. În cele din urmă copilul a decedat pe loc în urma asfixiei mecanice realizată prin obturarea căilor respiratorii cu apă - înec. Prin raportul de expertiză medico-legală nr.62 din 11 august 2010 și concluziile comisiei de experți judiciari medico-legali, expuse în raportul de expertiză medico-legală nr.350, moartea copilului Gaidău Laurențiu a survenit în urma asfixiei mecanice realizată prin obturarea căilor respiratorii cu apă - înec.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul, avocatul I.Balan și succesorul victimei D.Gaidău, care au solicitat:

- inculpatul și avocatul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui V.Țarălungă, din lipsa elementelor infracțiunii incriminate, deoarece instanța de judecată a interpretat eronat probele administrate și cercetate în ședința de judecată;

- succesorul victimei, D.Gaidău, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.149 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în instituțiile bisericești pe o perioadă de 3 ani.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2012, apelul succesorului victimei, D.Gaidău, a fost respins ca nefondat, iar apelurile inculpatului și avocatului I.Balan au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Țarălungă a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că concluzia primei instanțe privind vinovăția lui V.Țarălungă în comiterea infracțiunii incriminate nu se racordă la totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de apel, nefiind prezente pe cauză suficiente probe, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului.

De asemenea, instanța a menționat că prin concluziile raportului de contraexpertiză medico-legală nr.28 din 23.02.2012 și examenul microscopic repetat, dar și cele anterioare, în țesuturile prelevate de la L.Gaidău s-a observat că copilul suferea de o patologie congenitală cronică, cu afectarea rețelei sanguine pulmonare, cardiace, scleroză cardiacă și pulmonară, imaturizare a pulmonilor și rinichilor, modificări inflamatorii poliorganice concomitente, și, ținând cont și de nașterea prematură, s-a conchis că copilul s-a născut cu afecțiunile în cauză, care nu au fost diagnosticate în timpul vieții, acestea probabil fiind subcompensate, însă suprasolicitarea copilului în timpul botezului a dezlănțuit o decompensare progresivă și vicioasă a acestora, însoțite de stază în circuitul mic, complicate cu edem pulmonar, insuficiență cardiacă și respiratorie, ce se vede și în unele secvențe din înregistrările de la botez, și care au servit drept cauză a morții.

La fel, instanța a mai reținut că potrivit concluziilor expertizei, decesul copilului a survenit la scurt timp după scufundările în apă se putea datora depășirii posibilităților compensatorii ale organismului, prin declanșarea „reflexului de scufundare în apă”, cu acțiune inhibitoare asupra activității cordului și respirației, mecanism redat și în literatura de specialitate, având în vedere că forma aspirativă a înecului prin pătrunderea activă a apei în căile aspiratorii și în plămâni se exclude, spuma din căile aspiratorii era o manifestare a edemului pulmonar, cauzat de insuficiență cardio-pulmonară progresivă.

Totodată, instanța de apel a conchis că concluziile raportului de contraexpertiză nr.28 doboară absolut concluziile anterioare, și anume indicate în rapoartele de expertiză medico-legală nr.62 „C” din 26.07.2010 și nr.350 din 04.04.2011, prin care s-a conchis că moartea copilului L.Gaidău, a survenit în urma asfixiei mecanice realizată prin obturarea căilor respiratorii cu apă - înec.

La fel, instanța de apel a indicat că în urma cercetării judecătorești nu s-a stabilit că copilul L.Gaidău a decedat în urma înecului, că V.Țarălungă a lipsit minorul de viață din imprudență, precum și în ce mod anume acesta a lipsit copilul de posibilitatea de a respira, după cum este indicat în învinuire, din moment ce concluziile contraexpertizei efectuate indică clar că moartea prin înec se exclude și că nu s-a ținut cont de afecțiunile copilului care au servit cauza morții, prin urmare învinuirea înaintată lui V.Țarălungă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.149 Cod penal este întemeiată pe presupuneri și nu este probată cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului, din care motiv necesită a fi achitat, nefiind constatată existența faptei incriminate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul și succesorul victimei, D.Gaidău, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia cu menținerea sentinței, invocând că în instanța de apel din partea apărării nu a fost prezentată nici o probă în susținerea poziției de apărare, nefiind audiat reprezentantul părții vătămate și martorii, în procesul examinării apelurilor, partea apărării solicitând achitarea inculpatului nu a solicitat reluarea cercetării judecătorești, instanța de apel a dispus efectuarea contraexpertizei medico-legale, adresând experților întrebările expuse de partea apărării, fără a oferi posibilitate părții acuzării să formuleze întrebările sale; instanța neîntemeiat a respins demersul părții acuzării de numire a unei contraexpertize medico-legale, pe motiv că în cauză sînt prezente două concluzii ale experților care diferit constată cauza decesului copilului L.Gaidău, astfel instanța de apel a încălcat prevederile art.24 alin.(2) și art.101 Cod de procedură penală; pe parcursul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată au fost prezentate și examinate suficiente probe pentru declararea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, însă instanța de apel a reexaminat cauza unilateral, dînd prioritate raportului de expertiză medico-legală nr.28 din 23.02.2012, fără a lua în considerație raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.350 din 04.04.2011 și de examinare medico-legală histopatologică nr.745 din 25.03.2011;

- succesorul victimei, D.Gaidău, casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei, invocând că în cauză sînt prezente trei concluzii ale experților care diferit constată cauza decesului copilului, în două expertize concluzia fiind dată că moartea copilului a survenit în urma asfixiei mecanice realizată prin obturarea căilor respiratorii cu apă-înec, și alta diametral opusă - că înecul nu are nimic comun cu moartea copilului, avînd o astfel de situație, conducîndu-se de art.148 alin.(2) Cod de procedură penală, procurorul cît și apărătorul, au înaintat demers de a fi numită o contraexpertiză, pentru a constata cauza decesului copilului L.Gaidău, care neîntemeiat a fost respins de către instanță.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2012, au fost admise recursurile ordinare, casată total decizia instanței de apel, dispunîndu-se rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Colegiul penal a constatat că, instanța de apel a ignorat stipulările art.414, 336 și 24 Cod de procedură penală, deoarece, în procesul-verbal al ședinței de judecată nu a consemnat nici o probă din numărul celor cercetate de către prima instanță, la care se referă în descriptivul deciziei sale și inclusiv, pe care își întemeiază soluția adoptată, și nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea tuturor

probelor în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, întemeindu-și concluziile sale pe probele cercetate de către prima instanță, fără a le verifica în ședință, acestea nefiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de apel nu a coroborat, analizat și apreciat, inclusiv și în aspectul prezenței sau lipsei legăturii cauzale între acțiunile inculpatului și decesul victimei; prin încheierea din 30.03.2012, instanța de apel a respins demersul procurorului privind dispunerea unei contraexpertize medico-legale, pe motiv că: „*nu au fost invocate temeieri din legea procesual penală*”, care este eronată și lipsită de o temeinicie juridică, astfel instanța de apel nu a judecat apelurile declarate în condițiile legii, adoptînd o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, a fost respins ca nefondat apelul succesului victimei, D.Gaidău și admise apelurile inculpatului și avocatului I.Balan, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țarălungă Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.149 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă 1 an.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Țarălungă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu reala posibilitate de achitare a lui, deoarece vinovăția acestuia se confirmă prin probele administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, prin declarațiile succesului victimei, expertului medico-legal V.Tetercev, cît și probele scrise.

La fel, instanța de apel, a respins argumentul inculpatului că în timpul botezului copilul era bolnav, deoarece contravine concluziei expertului din care rezultă că, decesul copilului a survenit în urma asfixiei mecanice realizată prin obturarea căilor respiratorii cu apă-înece, că anume în acest moment copilul este în mare pericol, poate să se sufocă sau chiar poate suferi un șoc după botez. Mai mult, însăși din declarațiile inculpatului rezultă că dînsul nu totdeauna pune mîna la gura copilului în timpul scufundării în apă, de unde rezultă că dînsul însuși nu s-a asigurat că căile respiratorii ale copilului au fost astupate.

De asemenea, instanța a menționat că inculpatul neacoperind căile respiratorii a copilului în timpul scufundării, observînd starea de leșală a copilului, fapt menționat de însăși inculpat în ședința instanței de apel, nu a amînat botezul, astfel că lipsirea de viață a copilului L.Gaidău a avut loc ca rezultat al încrederii exagerate în sine a inculpatului, or, ultimul urma să prevadă că acțiunile sale pot avea ca urmare

moartea copilului, dar a considerat, în mod ușuratic, că acest rezultat nu se va produce, că î-l va evita, împrejurare motivată de inculpat prin faptul că nu a avut anterior cazuri de înec la botez.

Instanța a considerat lipsit de temei argumentul apărătorului, precum că partea acuzării nu a specificat care anume canoane bisericești au fost încălcate de către V.Țarălungă la petrecerea botezului copilului, or, norma prevăzută de art.149 Cod penal, ce a fost reținută în sarcina inculpatului, nu este o normă de blanchetă și nu necesită a fi specificate norme, regulamente, acte, canoane, care au fost încălcate.

Instanța de apel a relata că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.199 din 12.12.2013, moartea copilului L.Gaidău a survenit în urma unor cauze concurente, care fiecare în parte puteau duce la deces. Una din cauze - asfixia mecanică în urma pătrunderii apei în căile respiratorii, care este confirmată prin datele examinării medico-legale ale cadavrului.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile specialistului V.Darie și expertului medico-legal G.Baciu date în ședința instanței de apel, care au declarat că nu înecul a fost cauza morții copilului, luând ca bază declarațiile expertului medico-legal V.Tetercev, or, declarațiile acesteia se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr.199 din 12.12.2013, la efectuarea căreia au fost luate în considerație toate expertizele efectuate anterior, prin care s-a constatat că una din cauze care a dus la decesul copilului, a fost asfixia mecanică în urma pătrunderii apei în căile respiratorii.

La numirea pedepsei instanța de apel a lua în considerație toate circumstanțele cauzei, faptul că infracțiunea săvârșită de inculpat este comisă din imprudență, că acesta este la prima abatere a Legii, se caracterizează pozitiv, dînd dovadă de bună reputație de care se bucură printre preoți și enoriași, biografia impecabilă a acestuia, fapt ce se deduce din demersul Mitropoliei Chișinăului și al întregii Moldovei, factori hotărîtori la aprecierea felului de pedeapsă, circumstanțe care sînt considerate ca atenuante și care permit a-i numi inculpatului o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, precum și de faptul că acesta, în baza sentinței, a ispășit o parte din termenul stabilit, fiind deținut în stare de arest din 21.11.2011 pînă la 06.04.2012, perioadă ce urmează a fi inclusă în termenul de pedeapsă numit inculpatului.

În ce privește argumentul succesului victimei, D.Gaidău privind încasarea prejudiciului moral și material, instanța a menționat că, în timpul urmăririi penale, cît și în procesul examinării cauzei în prima instanță, dînsul nu a înaintat acțiune civilă, însă acest fapt nu-l lipsește de dreptul de a se adresa cu acțiune civilă în instanța de judecată.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul A.Formusatîi, avocatul V.Gligor în numele succesului victimei, D.Gaidău, și avocatul I.Balan în numele inculpatului V.Țarălungă, care au solicitat:

- procurorul, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, pe motiv că hotărîrea în partea stabilirii pedepsei nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, invocînd că instanța a apreciat eronat prevederile art.90 Cod penal, nu a luat în considerație comportamentul inculpatului în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei în instanțele de judecată, astfel că instanța pripit a ajuns la concluzia aplicării art.90 Cod penal, neargumentînd în sensul dat hotărîrea adoptată;

- avocatul V.Gligor, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa închisorii cu executarea ei reală, deoarece acesta nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise și nici nu a achitat careva pagubă materială, în aceste circumstanțe nu sînt temeiuri de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, iar în ce privește latura civilă - a dispune rejudecarea cauzei, invocînd că din dispozitivul deciziei nu este clară soluția instanței de apel privind acțiunea civilă, prin urmare se constată că motivarea soluției contravine dispozitivului;

- avocatul I.Balan în numele inculpatului, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea deciziei și sentinței, cu achitarea acestuia din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, deoarece eronat au fost interpretate probele cercetate în ședințele de judecată, la baza deciziei urmează a fi pus raportul de expertiză medico-legală nr.28 din 23.02.2012, care este unul veridic și științific argumentat, din care reiese că copilul suferea de multiple maladii, fapt confirmat în ședința de judecată de profesorul G.Baciu, care în urma vizionării înregistrărilor video a concluzionat că copilul a fost adus la botez foarte bolnav, era vînat și starea lui deja era critică, iar scufundarea lui în apă a provocat un efort care s-a soldat cu stop cardiac.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit textelor recursurilor ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești s-au invocat art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii judecătorești.

După cum rezultă din textul recursurilor procurorului și a avocatului V.Gligor, autorii acestora sînt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Țărălungă în baza art.149 alin.(1) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat au casat parțial sentința și au stabilit inculpatului pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că s-a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului V.Țarălungă, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

La fel, instanța de apel, reieșind din faptul că în cauză sînt prezente circumstanțe atenuante, iar circumstanțe agravante lipsesc, precum și ținînd cont că inculpatul V.Țarălungă s-a aflat sub arest de la 21.11.2011 pînă la 06.04.2012, corect a concluzionat că este irațional ca acesta să execute real pedeapsa închisorii de 1 an și 6 luni, considerînd posibilă corijarea și reeducarea lui fără izolare de societate și, cu referire la art.90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Prin urmare, afirmațiile autorilor recursurilor, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea suspendării executării ei condiționate pe termen de probă, este neîntemeiată. Concluziile instanței de apel corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că V.Țarălungă nu poate fi corectat fără izolare de societate, nu s-au stabilit.

Infracțiunea de care a fost declarat vinovat V.Țarălungă, este o infracțiune comisă din imprudență, acesta este la prima abatere a legii, se caracterizează pozitiv, astfel că careva interdicții de aplicare a art.90 Cod penal, lipsesc.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se referă recurenții și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului corespunde faptelor comise.

În ce privește argumentul avocatului V.Gligor, în interesele succesului victimei cu privire la acțiunea civilă, Colegiul penal menționează că instanța de apel și-a motivat soluția în acest sens, indicînd că la urmărirea penală, cît și în procesul examinării cauzei, succesul victimei nu a înaintat acțiune civilă în conformitate cu prevederile art.219-221 Cod de procedură penală, însă acesta nu este lipsit de dreptul de a se adresa cu o acțiune civilă în instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

De asemenea, reieșind din cele relatate mai sus, urmează a fi respins și recursul avocatului I.Balan, care invocă că de către instanțele de fond eronat au fost apreciate probele și inculpatul neîntemeiat a fost considerat vinovat de comiterea faptei incriminate, deoarece argumentele expuse de recurent cu privire la nevinovăția inculpatului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor.

Neîntemeiat, este și argumentul avocatului, precum că la baza nevinovăției inculpatului, urmează a fi pus raportul de expertiză medico-legală nr.28 din 23.02.2012, care este veridic și argumentat, deoarece la examinarea cauzei au fost

luate în considerație toate rapoartele de expertiză efectuate în cauză, iar prin raportul de expertiză medico-legală nr.199 din 12.12.2013, cu certitudine s-a constatat că una din cauze care a dus la decesul copilului, a fost asfixia mecanică în urma pătrunderii apei în căile respiratorii. Mai mult, asupra acestui argument, s-a expus instanța de apel, pe care îl regăsim în pct.7 al prezentei decizii.

Astfel, Colegiul penal reține că solicitările părții apărării privind achitarea inculpatului V.Țarălungă, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

La aplicarea pedepsei instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.61, 75, 90 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatîi Andrei, avocatul Gligor V. în interesele succesului victimei și avocatul Balan Ion în numele inculpatului Țarălungă Valentin, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 21 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui Țarălungă Valentin, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 03 decembrie 2014.

Președintele

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Constantin Alerguș